

Toy ry:n puheenvuoro

Lehden loppu?

Omaa tieteellistä lehteä on pidetty merkittävänä osana tieteenalan tutkimusta ja akateemista koulutusta ainakin 2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen loppupuolelle asti. Niin ei taida enää olla – tai paremminkin niin ei enää kannata olla. Kansainvälistymishuuma imee kuiviin niin Media & viestintää kuin muitakin suomenkielisiä tiedelehtiä. Kitukausi näkyy monin tavoin. Artikkeleista ei ole ylitarjontaa ja yhä harvemmat ammattitutkijat ovat kiinnostuneita julkaisemaan artikkeleitaan kotimaisissa tiedejournaaleissa.

Media & viestinnässäkin on mietitty erilaisia ratkaisuja kotimaisen julkaisemisen elvyttämiseksi. Teemanumerot ovat olleet kitukauden virkistäjiä, eivätkä ne ole kärsineet innokkaiden toimittajien tai artikkelien tarjoajien puutteesta. Sisällöllisesti luopuminen yleislehdistä ja siirtyminen kokonaan teemanumeroihin voisi siis olla yksi ratkaisu. Omaan erityisalaan keskittyvä teemanumero saattaisi olla riittävä houkutin kansainvälistymispaineesta kärsivälle tutkijallekin. Ja ainahan on mahdollista kehittää lehteä kansainvälisempään suuntaan ja yrittää nostaa lehden luokitustasoa. Voisihan lehdessä olla esimerkiksi englanninkielinen, vierailevan päätoimittajan luotsaama kansainväliselle tiedeyhteisölle suunnattu teemanumero.

Nykytulot eivät riitä lehden kuluihin

Kitukausi näkyy ennen kaikkea lehden taloudellisissa resursseissa. Lehden levikki on laskenut eikä julkaisutuki ole noussut, vaikka lehden painatus- ja postituskulut ovat kasvaneet. Nykyiset tilaus- ja jäsenmaksutulot sekä julkaisutuki eivät kata lehden kuluja. Viime vuosina osa lehden kuluista on katettu Helsingissä 2007 järjestettyjen Pohjoismaisten viestintä ja mediatutkimuspäivien ylijäämällä. Enää tuota ylijäämää ei ole.

Taloudellisesti ainakin hetkellistä helpotusta voisi tuoda lehden muuttaminen verkkojulkaisuksi. Lopullinen pelastus se ei kuitenkaan olisi, sillä siirtyminen verkkojulkaisuksi todennäköisesti johtaisi sekä lehden tilaustulojen että yhdistyksen jäsenmaksutulojen laskuun. Kokonaan verkkojulkaisemiseen siirtyminen edellyttäisi myös julkaisuavustuksen sääntöjen muuttamista. Nykyisellään säännöt edellyttävät painettua lehteä.

Jos sadetta ei tule, Media & viestintä kuivuu kokoon muutamassa vuodessa. Mutta onko se tiedeyhteisömme tahto. Onko lehdelle enää tilausta? Tarvitsemmeko me lehteä, ja jos niin mihin me sitä tarvitsemme? Itse näen lehdellä edelleen olevan paikkansa ja tehtävänsä suomalaisen viestinnän ja median tutkimuksen kentällä. Nykyresurssein tuon tehtävän ja paikan täyttäminen ei vain onnistu. Mitä siis teemme? Tervetuloa keskustelemaan aiheesta elokuussa Jyväskylään Viestinnän tutkimuksen päiville. Kaikille avoin paneelikeskustelu järjestetään perjantaina 31.8.2012 klo 10.30 Puutarhurintalon kokoustilassa.

Sinikka Torkkola
Puheenjohtaja
Tiedotusopillinen yhdistys, TOY ry.